DIN EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

SEMICENTENARUL UNIVERSITĂȚII CLUJ

Se apropie cu pași repezi aniversarea unei jumătăți de veac de cînd, la Cluj, a luat ființă unul dintre primele cluburi sportive din Transilvania — **„Universitatea"** — cunoscut în întreaga țară prin inițiala **„U".**

Club studențesc, cu frumoase tradiții, „U" a fost întotdeauna unul din pilonii mișcării noastre sportive, o adevărată pepinieră de campioni și recordmani ai țării, club care aproape că se confundă cu Clujul sportiv, cu Clujul fotbalistic. Aceasta pentru că întotdeauna fotbalul a fost la „U" la mare cinste, echipa de fotbal a studenților și culorile alb-negru, devenite tradiționale, putînd fi întîlnită ani de-a rîndul printre cele mai bune formații de seniori ale țării și de multe ori în dreptul titlului de campioană a formațiilor de juniori.

Cei 50 de ani vor fi sărbătoriți la 22 și 23 octombrie și, cu toate că fotbalul este clou-ul manifestațiilor, la startul competițiilor organizate cu acest prilej vor fi prezente aproape toate sporturile. Se așteaptă și oaspeți de peste hotare.

Mai întîi se va organiza o emulație universitară (3—20 octombrie) de mare amploare, dotată cu **„Cupa semicentenarului"** și care va avea loc în cadrul facultăților și apoi inter-institute.

În dimineața primei zile a festivităților, la Casa de cultură a studenților se va deschide o expoziție care va încerca să oglindească prin fotografii, trofee, decupaje din ziare etc., drumul parcurs de „U" de la începuturile sale și pînă în zilele noastre. După amiază, pe stadionul municipal, 40 de moți și moațe vor da semn din tulnice că se deschid festivitățile. Defilarea sportivilor va începe cu cea a veteranilor lui „U", a sportivilor activi ai cluburilor universitare din Cluj precum și a celor ce din alte orașe, vor fi prezenți la semicentenar **(„Nu vom invita pe nimeni, de teama de a nu uita pe nimeni; de aceea, orice sportiv care va participa la sărbătoarea noastră, va fi primit cu brațele deschise"**, ne spunea tov. **Titus Lucaciu**, din conducerea clubului, făcînd totuși, pe această cale, o invitație globală celor ce iubesc pe „U").

Un meci de fotbal între formațiile de old-boys ale lui „U" (vor juca printre alții **Grațian Sepi, Sfera, Dehelean, Nicolae David, Bulzan, Rațiu Brutus, Huza, Lazăr Pompei, Simion Nemeș** ș.a.) și Rapid București va preceda meciul cel mare dintre „U" și o echipă străină pe cale de a fi desemnată.

Spectacole de gală la Teatrul național și Casa de cultură a studenților vor încheia prima zi. Cea de-a doua va debuta cu un tur al Clujului, urmat de o adunare festivă, prilej cu care vor fi înmînate distincții și însemne ale lui „U". Între timp, competițiile vor continua cu jocuri de baschet, volei, handbal etc.

Iată, dar, amploarea deosebită a festivităților prilejuite de semicentenarul unuia dintre cele mai puternice și mai mari cluburi sportive românești.

CARUSELUL ARBITRILOR

Asistăm de la o vreme, mai precis de la începerea campionatului Diviziei A, la un adevărat... carusel al arbitrilor de centru: la fiecare etapă — alții! Dacă am merge în aceeași proporție, ar însemna că cele 240 de meciuri vor fi conduse de tot atîția arbitri. Poate că n-ar fi rău dacă în scriptele Colegiului central ar exista 240 de cavaleri ai fluierului de valoare, apți pentru a conduce în Divizia A. Dar lista publicată înaintea începerii campionatului, tot de forul arbitrilor, este mult mai mică.

Să revenim însă la partidele disputate pînă acum: din cei 7 arbitri ai primei etape, nici unul n-a fost păstrat și pentru a doua; dintre cei 7 din a doua — nici unul pentru a treia; dintre cei 22 de „cavaleri" folosiți în primele trei etape, doar doi, **Sever Mureșan** și **Aurel Bentu**, au fost delegați și în a patra. În rest, nume noi.

În plus, foarte mulți debutanți. Pînă acum, trei **(I. Oprița — Arad, Șt. Bîrăescu** — Timișoara, **Gh. Vasilescu I** — București) și se mai anunță încă trei **(C. Dinulescu** — București, **V. Liga** — Galați, **M. Bădulescu** — Oradea). Să fie clar: nu avem nimic împotriva acestor nume noi (în definitiv, din rîndul lor vor răsări viitoarele „ecusoane F.I.F.A."), dar rularea unui număr prea mare de arbitri, fiecare cu optica lui asupra regulamentului, cu felul său de a gîndi și de a cîntări o situație sau alta din timpul jocului, împietează asupra bunului mers al campionatului, asupra liniei unitare în arbitraj. Tocmai de aceea, credem noi, Colegiul central al arbitrilor ar trebui ca, atunci cînd face delegările, să plece de la cele două realități: **1. Existența unui mănunchi de arbitri verificați, unii dintre ei „referee F.I.F.A."** și 2. **Specializarea arbitrilor, unii la centru, alții la linie. Adică exact așa cum se procedează în alte țări, unde nucleul de bază îl formează tocmai cei ce posedă amintitele ecusoane F.I.F.A., împreună cu cei evidențiați în campionatul național respectiv.** Or, la noi, situația este exact invers: cei mai buni dintre conducătorii de joc sînt delegați la linie, pentru a susține cu prestigiul și experiența lor colegul mai tînăr de la centru. Toate ar fi bune — și metoda colegiului central se impune de la sine — dacă nu s-ar repeta prea des, etapă de etapă.

Cît despre posesorii ecusoanelor F.I.F.A., aceștia nu prea se văd pe terenurile noastre de fotbal: **Mihai Popa** nu mai este delegat, **Nicolae Mihăilescu** s-a specializat la **„linie", Alexandru Pîrvu** și **Cornel Nițescu** n-au condus pînă acum nici o partidă în „A"; doar **Andrei Rădulescu** și **Iosif Ritter** au arbitrat cîte un meci... Deci Colegiul central minimalizează tocmai aportul acestora, considerați a fi cei mai buni arbitri români, în buna desfășurare a competițiilor interne. În schimb, îi deleagă la partide internaționale: **Cornel Nițescu** va arbitra jocul Real Madrid — Olimpiakos Nicosia din „Cupa campionilor europeni", iar **Andrei Rădulescu** — întîlnirea Polonia — Bulgaria.

Nu crede oare Colegiul central al arbitrilor, că cel puțin în Divizia A, meciurile trebuie conduse de cei mai buni și cei mai în formă arbitri?

ECHIPA NAȚIONALĂ DE TINERET PE UN FĂGAȘ NOU

În numărul trecut al revistei noastre am publicat noua componență a lotului de tineret, la conducerea căruia a fost titularizat unul din tehnicienii cu recunoscută experiență, **V. Mărdărescu**, secondat de fostul rapidist **D. Macri**. Într-o discuție purtată recent cu antrenorul principal al speranțelor noastre, acesta ne-a împărtășit o serie de noutăți referitoare la criteriile și modul de selecție, la scopul și formele de pregătire a lotului, cu mențiunea că în prezent există incontestabil o preocupare mai mare pentru formarea unui fond de jucători de valoare, care să fie în măsură a prelua, cu succes în viitor, ștafeta prezentului.

Aparent, așa după cum preciza antrenorul **V. Mărdărescu**, activitatea lotului republican de tineret nu lasă impresia că ar răspunde unor interese majore. În realitate însă, acesta este destinat să reprezinte o treaptă intermediară importantă în evoluția jucătorilor, la nivelul căreia elementele talentate, afirmate în activitatea competițională internă, să se poată dezvolta corespunzător cerințelor primei noastre reprezentative. Căile preconizate în vederea atingerii acestui scop sînt judicios alese și ele se referă la crearea unei atitudini de performanță internațională, la pregătirea în cadrul unei orientări metodice moderne și la rodarea obligatorie în jocuri, în aceeași idee tactică folosită de echipa națională A. Rezultă, așadar, că — după cum este și firesc — lotul nostru de tineret nu reprezintă un scop în sine și nu urmărește obținerea cu orice preț a unor rezultate imediate și nesemnificative, cu prețul sacrificării perspectivei, fără a înțelege, totuși, prin aceasta, minimalizarea interesului pentru întrecerea sportivă, care ar putea dăuna formării atitudinii de performanță.

Din discuția avută am mai reținut — cu interesul pe care-l suscită noutățile pentru iubitorii de fotbal — intenția colectivului tehnic de a da acțiunii de depistare a elementelor valoroase un caracter permanent și organizat, ca și stabilirea unor forme de selecție și pregătire, din care menționăm: trialuri periodice la București (primul dintre ele este în curs de desfășurare), jocuri între selecționatele celor opt serii ale Diviziei C și ale celor două de B, la sfîrșitul turului; confruntări internaționale și turnee peste hotare (24 septembrie — cu R.F.G. la București, 22 octombrie — cu Polonia A la Varșovia etc.). Așadar, în proiect un program de activitate intensă și, ceea ce este mai important, axat pe o linie de orientare structural îmbunătățită, care nu poate fi decît de un real folos dezvoltării fotbalului nostru. Să sperăm că și roadele muncii celor care au preluat sarcina formării schimbului de mîine vor fi la înălțimea așteptărilor și că, ceea ce reprezintă deocamdată bune intenții, vor constitui mîine realități și succese de prestigiu.

DUPĂ FAPTĂ ȘI RĂSPLATĂ!

Sentința în procesul intentat jucătorului internațional Boc, de condamnare la 2 ani și 6 luni, pentru scandal urmat de bătaie și vătămarea integrității corporale a unui cetățean în barul de noapte Athénée Palace, sancționează grav, dar meritat, ultima dintre fărădelegile comise recent de cîțiva dintre jucătorii noștri de fotbal.

Faptele săvîrșite de Iancu, Mureșan și Boc au provocat dezgust unanim și au decepționat profund zecile și sutele de mii de iubitori ai fotbalului, admiratori ai vedetelor sportive din stadioane. Legile statului nostru au sancționat, cu promptitudine infracțiunile comise, iar opinia publică sportivă este de acord cu pedepsele dictate, convinsă fiind că aceasta este singura cale de a lichida tot ceea ce a mai rămas putred printre fotbaliști, de a avertiza foarte serios și ultimativ pe toți acei jucători care și-ar mai permite să-și închipuie pe viitor că renumele lor sportiv îi va scuti de rigorile legii.

Cu acest prilej atît de neplăcut este cazul să reamintim că s-ar fi putut să nu se ajungă la faptele respingătoare cunoscute și la condamnările dictate de instanțele judecătorești dacă atît cluburile cît și Federația română de fotbal ar fi luat din timp măsuri severe de sancționare pe linie sportivă împotriva unor abateri, e adevărat mai puțin grave, dar care tolerate s-au repetat și se repetă încă, iar unele din ele au ajuns la denaturări atît de grave, sancționate de codul penal. De dragul valorii personale a unor jucători, la cluburi s-au trecut cu vederea încălcări ale disciplinei, iar federația de fotbal s-a aflat ani de zile în aceeași greșeală de teama de a nu lipsi echipa națională de jucătorii utili din punct de vedere tehnic, dar dăunători și molipsitori din cauza abaterilor de la morală și disciplină.

Sîntem convinși că pedepsele penale aplicate unor sportivi de prim ordin vor obliga jucătorii, cluburile, federația și pe unii suporteri care își înțeleg greșit rolul încurajînd abateri de la conduita morală, la o exigență maximă, la o reconsiderare a opticii despre rolul sportivilor în societate, la intoleranță față de cele mai mici abateri, la instaurarea unui climat sănătos de activitate în fotbal.

Avem mulți jucători valoroși, conștiincioși, sîrguincioși, exemple demne de urmat, fotbaliști care constată mereu că faptele bune sînt răsplătite cum se cuvine. De acum înainte se va ști cu siguranță că faptele nedemne vor primi și ele plata pe măsura greșelilor, fără excepție.

Carnet

TOAMNA CEA MAI VESELĂ?

de DAN OLTEANU

Atît de ispititor și epatant acest turneu final al Campionatului mondial '70 și atît de fermecătoare această Italie a celor două Americi, care este Mexicul, încît, deși echipa României se află, teoretic, atît de aproape de zborul fantomatic peste Ocean, tot pui sub semnul întrebării această calificare pe care **urmează** s-o obțină fotbaliștii noștri, **acasă**, pe stadionul „23 August". Să fie oare toamna aceasta, cea mai veselă toamnă a fotbalului nostru?

De la Lausanne încoace, oraș care a deschis României larg porțile calificării, căutăm în orice licărire **a** fotbaliștilor noștri un punct de sprijin. Mai întîi în campionat, unde parcă se mișcă ceva, dar nu foarte, foarte...

Și am așteptat să vină ziua de ieri. Să vină **aseară.** Să cîntărim ce mai pot oare jucătorii noștri după o vacanță cam **optimistă.** Și cu sufletul la gură, apoi sărind în sus de bucurie cînd Dembrovschi a deschis scorul, la urmă resemnați, dar nu neliniștiți de acest 1—1, un rezultat care este în măsură să ne mulțumească.

Știu, se vor găsi mulți care să subaprecieze un **amical,** un **jubiliar,** dar cine poate să spună că echipa Iugoslaviei n-a dorit, **n-a vrut,** n-a făcut tot ceea ce a putut ca să învingă măcar **la limită?** E foarte clar că fotbaliștii iugoslavi, în plenitudinea echipei lor, **cu Giaici,** n-au putut să cîștige. Poate că n-au jucat foarte bine și asta nu ne privește pe noi, cert este că echipa noastră, chiar dacă a avut scăderi, **nu s-a lăsat învinsă.**

Știți ce este important? Faptul că în Europa **interesul** pentru fotbalul românesc crește după acest rezultat. Peste tot, în presa europeană, și chiar de peste Ocean, fotbalul românesc și-a făcut loc **cu coate,** greu, și important este că prin rezultatul de la Belgrad n-au fost infirmate realizările de pînă acum. De mult timp meciurile amicale sînt tot atît de strînse ca și cele oficiale. Tot atît de disputate cu tot atîta pasiune consumată.

Și mai importantă este deschiderea scorului de către echipa noastră. Fotbaliștii români au devenit **obraznici** în deplasare. Și cît de bine prinde să ai o **poliță de asigurare** în buzunare!

Dar cea mai semnificativă a fost bucuria de aseară a celor ce iubesc fotbalul nostru adevărat. Grupuri, grupuri, ascultau la radio, pe străzi, în tramvaie și autobuze, ca să **nu** mai amintim pe cei de acasă. Ce **bijuterie** e tranzistorul! Am văzut oameni ieșind din cinematograf cu tranzistoarele în mîini. Ascultaseră meciul și în timpul rulării filmului.

Pentru toți aceștia așteptăm toamna cea mai veselă a fotbalului nostru.

E bine, totuși, ca nimeni să nu doarmă pe o ureche pînă la jocurile de calificare. Sigur, sîntem mai **firoscoși** decît cei care așteaptă **în mare** calificarea. La Belgrad am aliniat o echipă bună, dar nu putea fi oare **și mai bună?** Nu cumva au fost luați în lot jucători care nu prea aveau ce căuta, anonimi în campionatul nou început și lăsați acasă alții care puteau fi mai utili? Tufan, Mocanu, C. Radu și chiar Radu Nunweiller. Parcă lipsește **curajul** și **obiectivitatea.** Parcă unele **ambiții deșarte** se mențin. Parcă nu prea are cine-l juca pe Dumitrache. Poate că aceasta este una din cauzele pentru care internaționalul român a luat doar nota 5. În mod sigur de o lună încoace prea mult s-a văzut **Dobrin** și prea puțin Tufan.

Oare să ne descoperim și redescoperim valorile numai cînd joacă în străinătate și îi laudă alții?

Iată de ce acordînd, ca întotdeauna, Cezarului ce este al Cezarului, **să-l apreciem pe Angelo Niculescu** cum se cuvine și pentru acest rezultat, dar să-l invităm, în același timp, să **mediteze** mai adînc asupra valorilor fotbalului nostru, să **găsească** cele mai potrivite căi pentru a le acorda cu interesele echipei naționale.